



## Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2021. gada 15. aprīlī\*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesību aktu tuvināšana – Telekomunikāciju nozare – Radiofrekvenču spektra saskaņota izmantošana 2 GHz frekvenču joslās mobilo satelītsakaru pakalpojumu sistēmu ieviešanai – Lēmums Nr. 626/2008/EK – 2. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts – 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punkts – 7. panta 1. un 2. punkts – 8. panta 1. un 3. punkts – Mobilo satelītsakaru sistēmas – Jēdziens “mobilā zemes stacija” – Jēdziens “uz zemes izvietoti papildu komponenti” – Jēdziens “pienācīgā kvalitāte” – Satelīta komponentu un uz zemes izvietotu komponentu attiecīgās lomas – Izraudzītā mobilo satelītsakaru sistēmas operatora pienākums nodrošināt pakalpojumu pieejamību noteiktai iedzīvotāju un teritorijas procentuālajai daļai – Neievērošana – Ietekme

Lietā C-515/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Conseil d'État* (Francija) iesniedza ar 2019. gada 28. jūnija lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 8. jūlijā, tiesvedībā

***Eutelsat SA***

pret

***Autorité de régulation des communications électroniques et des postes (ARCEP),***

***Inmarsat Ventures SE***, iepriekš – ***Inmarsat Ventures Ltd***,

piedaloties:

***Viasat Inc.***,

***Viasat UK Ltd***,

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], tiesneši A. Kumins [*A. Kumin*] (referents), T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], P. Dž. Švirebs [*P. G. Xuereb*] un I. Ziemele,

ģenerālvokāts: H. Saugmandsgors Ēe [*H. Saugmandsgaard Øe*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

\* Tiesvedības valoda – franču.

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Eutelsat SA* vārdā – *L. de la Brosse* un *C. Barraco-David*, *avocats*,
- *Inmarsat Ventures SE* vārdā – *C. Spontoni*, *N. Brice* un *É. Barbier de La Serre*, *avocats*,
- *Viasat Inc.* un *Viasat UK Ltd* vārdā – *L. Panepinto*, *P. de Bandt* un *H. Farge*, *avocats*, kā arī *J. Ruiz Calzado*, *abogado*,
- Francijas valdības vārdā – *A.-L. Desjonquères* un *E. de Moustier*, kā arī *P. Dodeller*, pārstāvji,
- Beļģijas valdības vārdā – *P. Cottin* un *J.-C. Halleux*, pārstāvji, kuriem palīdz *S. Depré*, *avocat*,
- Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *S. Brandon*, pārstāvis, kam palīdz *J. Morrison*, *barrister*,
- Eiropas Komisijas vārdā – *É. Gippini Fournier* un *G. Braun*, pārstāvji, kā arī *L. Nicolae*, pārstāve,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2020. gada 12. novembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

### Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmuma Nr. 626/2008/EK (2008. gada 30. jūnijs) par sistēmu atlasī mobilo satelītsakaru pakalpojumu (MSP) nodrošināšanai un atļauju piešķiršanu šīm sistēmām (OV 2008, L 172, 15. lpp.; turpmāk tekstā – “MSP lēmums”) 2. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu, 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punktu, 7. panta 1. un 2. punktu un 8. panta 1. un 3. punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar strīdu starp *Eutelsat SA* un *Autorité de régulation des communications électroniques et des postes* [Elektronisko komunikāciju un pasta regulatīvā iestāde] (*ARCEP*, Francija) par šīs iestādes lēmumu piešķirt *Inmarsat Ventures SE*, iepriekš – *Inmarsat Ventures Ltd* (turpmāk tekstā – “*Inmarsat*”), tiesības izmantot mobilo satelītsakaru sistēmu uz zemes izvietotus papildu komponentus (turpmāk tekstā – “ZPK”).

### Atbilstošās tiesību normas

#### Starptautiskās tiesības

##### *ITU konstitūcija*

- 3 Starptautiskā Telesakaru savienība (*ITU*) ir specializētā Apvienoto Nāciju Organizācijas aģentūra informācijas un sakaru tehnoloģiju jautājumos. Kā izriet tostarp no tās konstitūcijas 1. panta, tieši *ITU* ietvaros notiek radiofrekvenču spektra un satelītu orbītu piešķiršana pasaules mērogā un tiek izstrādāti tehniskie standarti, lai nodrošinātu tīklu un tehnoloģiju savstarpēju savietojamību.
- 4 Saskaņā ar *ITU* konstitūcijas 2. pantu tās sastāvā ir dalībvalstis un sektoru dalībnieki. Pašlaik *ITU* sastāvā ir 193 valstis, tostarp visas Eiropas Savienības dalībvalstis, savukārt Eiropas Savienība ir “sektora dalībiece”.

5 Šīs konstitūcijas 4. panta “[ITU] instrumenti” 3. punktā ir noteikts:

“Šīs konstitūcijas un konvencijas noteikumus tālāk papildina administratīvie noteikumi, kuri uzskaitīti zemāk un kuri regulē telekomunikāciju izmantošanu, un kuri ir saistoši visām Dalībvalstīm:

[..]

– Radio noteikumi.

[..]”

#### *Radionoteikumi*

6 Pasaules radiosakaru konferenču (PRK) uzdevums ir izvērtēt un vajadzības gadījumā grozīt ITU konstitūcijas 4. pantā minētos Radionoteikumus. Minēto noteikumu redakcijā, kas izriet no 2012. gada 23. janvārī Ženēvā (Šveice) rīkotās PRK (PRK-12) (turpmāk tekstā – “Radionoteikumi”), I nodaļā “Terminoloģija un tehniskie parametri” ir ietverts šo noteikumu 1. pants “Termini un definīcijas”. Šis pants ir sadalīts iedaļās, un tā III iedaļas nosaukums ir “Radiosakaru pakalpojumi”. Iedaļas pašas ir sadalītas punktos. Šajā III iedaļā tostarp ir ietverts minētā 1. panta 1.25. punkts, kas ir formulēts šādi:

“mobilais satelītu dienests: radiosakaru dienests sakaru nodrošināšanai

– starp mobilajām zemes stacijām un vienu vai vairākām izplatījuma stacijām vai starp šī dienesta izmantotajām izplatījuma stacijām, vai

– starp mobilajām zemes stacijām ar vienas vai vairāku izplatījuma staciju palīdzību.

Šis dienests var ietvert arī tās darbībai nepieciešamās fīderlīnijas.”

7 Radionoteikumu 1. pantā ir ietverta IV iedaļa “Radiosakaru stacijas un sistēmas”, kurā tostarp ir 1.61., 1.63., 1.64., 1.67. un 1.68. punkts šādā redakcijā:

“1.61. stacija: Viens vai vairāki raidītāji vai uztvērēji vai raidītāju un uztvērēju kopums, tostarp palīgierīces, kas nepieciešamas radiosakaru dienesta vai radioastronomijas dienesta funkcionēšanai noteiktā vietā.

Katra stacija tiek klasificēta pēc dienesta, kurā tā darbojas pastāvīgi vai uz laiku.

[..]

1.63. zemes stacija: Stacija, kas atrodas uz Zemes virsmas vai Zemes atmosfēras galvenajā daļā un paredzēta sakariem:

– ar vienu vai vairākām izplatījuma stacijām vai

– ar vienu vai vairākām tā paša veida stacijām, izmantojot vienu vai vairākus atstarojošus satelītus vai citus priekšmetus izplatījumā.

1.64. izplatījuma stacija: Stacija, kas uzstādīta uz objekta, kurš atrodas, kuram paredzēts atrasties vai kurš ir atradies ārpus Zemes atmosfēras galvenās daļas.

[..]

1.67. mobilā stacija: Mobilā dienesta stacija, kas paredzēta izmantošanai kustībā vai nenoteiktās apstāšanās vietās.

1.68. mobilā zemes stacija: Mobilā satelītu dienesta zemes stacija, kas paredzēta izmantošanai kustībā vai nenoteiktās apstāšanās vietās.”

### *Savienības tiesības*

#### *MSP lēmums*

8. Saskaņā ar MSP lēmuma 1., 4., 5., 18. un 19. apsvērumu:

“(1) Kā apstiprināts Padomes 2004. gada 3. decembra secinājumos, radiofrekvenču spektra efektīva un saskaņota izmantošana ir būtisks faktors elektronisko sakaru pakalpojumu attīstībā un veicina izaugsmi, konkurētspēju un nodarbinātību; ir jāvienkāršo piekļuve radiofrekvenču spektram, lai uzlabotu efektivitāti, veicinātu inovāciju, kā arī nodrošinātu lielāku pielāgojamību lietotājiem un plašāku izvēli patērētājiem, vienlaikus ņemot vērā vispārējas intereses mērķus.

[..]

(4) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) [(OV 2002, L 108, 33. lpp.)] ir izvirzīti mērķi veicināt radiofrekvenču un numuru resursu efektīvu izmantošanu un nodrošināt to efektīvu pārvaldību, likvidēt palikušos šķēršļus attiecīgo tīklu un pakalpojumu attīstībai, nodrošināt, ka nepastāv diskriminācija, un veicināt Eiropas komunikāciju tīklu izveidi un attīstību un pakalpojumu savstarpēju savietojamību visas Eiropas mērogā.

(5) Ieviešot jaunas sistēmas, kas nodrošina mobilo satelītsakaru pakalpojumus (MSP), būtu iespējams sekmēt iekšējā tirgus attīstību un radīt lielāku konkurenci, palielinot visu Eiropu aptverošu pakalpojumu pieejamību un tiešo savienojamību, kā arī veicinot efektīvus ieguldījumus. MSP ir novatoriska alternatīva platforma, ar kuras palīdzību iespējams sniegt dažādus telesakaru un apraides/multiraides pakalpojumus visā Eiropā neatkarīgi no tiešo lietotāju atrašanās vietas, piemēram, ātrgaitas interneta/iekštīkla piekļuve, mobilā multivide un sabiedrības aizsardzība un palīdzība katastrofu gadījumā. Šie pakalpojumi varētu jo īpaši uzlabot lauku apvidu pārklājumu Kopienā, tādējādi mazinot “digitālplaisu” ģeogrāfiskā nozīmē, stiprinot kultūras daudzveidību un viedokļu dažādību plašsaziņas līdzekļos un vienlaikus veicinot Eiropas informācijas un sakaru tehnoloģiju nozares konkurētspēju saskaņā ar atjauninātās Lisabonas stratēģijas mērķiem. [..]

[..]

(18) [ZPK] ir mobilo satelītsakaru sistēmas sastāvdaļa, un tos parasti izmanto, lai pastiprinātu ar satelītu palīdzību piedāvātos pakalpojumus zonās, kurās var būt neiespējami saglabāt nepārtrauktu redzamības līniju ar satelītu, jo horizontu aizsedz ēkas vai reljefs. [..] Tāpēc atļauju piešķiršana šādiem [ZPK] galvenokārt pamatosies uz nosacījumiem, kas saistīti ar vietējiem apstākļiem. Tāpēc to atlase būtu jāveic un tiem atļaujas būtu jāpiešķir valsts mērogā, ievērojot Kopienas tiesību aktos paredzētos nosacījumus. Kompetentajām valsts iestādēm vajadzētu būt tiesībām prasīt, lai izraudzītie pieteikuma iesniedzēji iesniedz tehnisku informāciju par to, kā konkrēti uz zemes izvietoti papildu komponenti uzlabos piedāvāto MSP pieejamību ģeogrāfiskajās zonās, kur nevar nodrošināt nepieciešamās [pienācīgās] kvalitātes sakarus ar vienu vai vairākiem satelītiem, ar nosacījumu, ka šāda informācija jau nav sniegta atbilstīgi II sadaļai.

(19) Pieejamais radiofrekvenču spektra apjoms ir ierobežots, tāpēc noteikti ierobežots ir arī to uzņēmumu skaits, kurus var izraudzīties atlasē un kuriem var piešķirt atļauju. Tomēr, ja atlasē procesā noskaidrojas, ka radiofrekvenču spektra apjoms un konkurence ir pietiekami, būtu jāizvēlas visi atbilstīgie pieteikuma iesniedzēji. Ierobežotais pieejamais radiofrekvenču spektra apjoms var nozīmēt, ka jebkurš gadījums, kad MSP sniedzotie operatori apvienojas vai kad tos pārņem cits operators, varētu ievērojami samazināt konkurenci, un tādēļ būtu rūpīgi jāpārbauda to atbilstība konkurences tiesībām.”

9 Šī lēmuma 1. pants ir formulēts šādi:

“1. Šā lēmuma mērķis ir veicināt konkurētspējīga Kopienas teritoriju mobilo satelītsakaru pakalpojumu (MSP) iekšējā tirgus attīstību un nodrošināt pakāpenisku pārklājumu visās dalībvalstīs.

Ar šo lēmumu izveido Kopienas procedūru, lai veiktu tādu mobilo satelītsakaru sistēmu operatoru kopīgu atlasī, kuras saskaņā ar [Komisijas] Lēmumu 2007/98/EK [(2007. gada 14. februāris) par radiofrekvenču spektra harmonizētu izmantošanu 2 GHz frekvenču joslās mobilo satelītsakaru pakalpojumu sistēmu ieviešanai (OV 2007, L 43, 32. lpp.)] izmanto 2 GHz frekvenču joslu, kas ietver radiofrekvenču spektru 1980 līdz 2010 MHz sakariem “zeme–izplatījums” un 2170 līdz 2200 MHz sakariem “izplatījums–zeme”. Ar šo lēmumu paredz arī noteikumus par dalībvalstu saskaņotu rīcību, piešķirot atlasē izraudzītajiem operatoriem atļaujas noteiktā atvēlētā radiofrekvenču spektra izmantošanai šajā frekvenču joslā mobilo satelītsakaru sistēmu darbības nodrošināšanai.

2. Mobilo satelītsakaru sistēmu operatoru atlase notiek, piemērojot Kopienas procedūru, saskaņā ar II sadaļu.

3. Atļaujas atlasē izraudzītajiem mobilo satelītsakaru sistēmu operatoriem piešķir dalībvalstis saskaņā ar III sadaļu.

[..]”

10 Minētā lēmuma 2. panta 2. punktā ir noteikts:

“Piemēro [..] šādas definīcijas:

a) “mobilo satelītsakaru sistēmas” ir elektroniskie sakaru tīkli un ar tiem saistītās iekārtas, kas var nodrošināt radiosakaru pakalpojumus starp mobilo zemes staciju un vienu vai vairākām izplatījuma stacijām vai starp mobilajām zemes stacijām ar vienas vai vairāku izplatījuma staciju palīdzību, vai starp mobilo zemes staciju un vienu vai vairākiem [ZPK], ko izmanto fiksētās vietās. Šāda sistēmā ietver vismaz vienu izplatījuma staciju;

b) mobilo satelītsakaru sistēmu “[ZPK]” ir uz zemes izvietotas stacijas, ko izmanto fiksētās vietās, lai uzlabotu mobilo satelītsakaru pakalpojumu pieejamību ģeogrāfiskajās zonās, kas atrodas sistēmas satelīta(-u) uztveršanas zonā, kurās nevar nodrošināt pienācīgi kvalitatīvus sakarus ar vienu vai vairākām izplatījuma stacijām.”

11 MSP lēmuma II sadaļā “Atlasē procedūra” tostarp ir šī lēmuma 3. un 4. pants. Minētā lēmuma 3. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Mobilo satelītsakaru sistēmu operatoru atlasei Komisija organizē salīdzinošās atlasē procedūru. [..]”

12 Šī paša lēmuma 4. panta 1. punktā ir noteikts:

“Pieteikums ir atbilstīgs, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

[..]

b) pieteikumā ir norādīts pieprasītais radiofrekvenču spektra apjoms, kas piešķirts katram atsevišķam pieteikuma iesniedzējam un nav lielāks par 15 MHz sakariem “zeme–izplatījums” un 15 MHz sakariem “izplatījums–zeme”, un ietverti paziņojumi un pierādījumi par pieprasīto radiofrekvenču spektra apjomu, nepieciešamo starpposma uzdevumu izpildi un atbilstību atlases kritērijiem;

c) pieteikumos ir iekļauts dokuments par pieteikuma iesniedzēja apņemšanos nodrošināt, ka:

[..]

ii) pieteikuma iesniedzēja paredzētajā laikā, bet ne vēlāk kā septiņus gadus pēc tam, kad ir publicēts Komisijas lēmums [par pieteikuma iesniedzēju izraudzīšanos], MSP ir pieejami visās dalībvalstīs un vismaz 50 % katras dalībvalsts iedzīvotāju un vismaz 60 % no katras dalībvalsts kopējās sauszemes teritorijas.”

13 MSP lēmuma III sadaļā “Atļauju piešķiršana” tostarp ir šī lēmuma 7. un 8. pants. Saskaņā ar minētā lēmuma 7. pantu:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka izraudzītajiem pieteikuma iesniedzējiem atbilstīgi termiņiem un pārklājuma zonām, ko izraudzītie pieteikuma iesniedzēji ir apņēmušies ievērot saskaņā ar 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu un saskaņā ar dalībvalstu un Kopienas tiesību aktiem, ir tiesības izmantot konkrētās radiofrekvences, kas norādītas [..] Komisijas lēmumā [par pieteikuma iesniedzēju izraudzīšanos], un tiesības ekspluatēt mobilo satelītsakaru sistēmas. Tās atbilstīgi informē izraudzītos pieteikuma iesniedzējus par minētajām tiesībām.

2. Šā panta 1. punktā minētās tiesības piešķir ar šādiem kopējiem nosacījumiem:

[..]

c) izraudzītie pieteikuma iesniedzēji ievēro visas saistības, ko tie uzņēmušies pieteikumā vai salīdzinošās atlases procedūras gaitā, pat tad, ja kopējais pieprasītais radiofrekvenču spektrs pārsniedz pieejamo frekvenču daudzumu;

[..].”

14 Minētā lēmuma 8. pantā ir paredzēts:

“1. Dalībvalstis atbilstīgi saviem un Kopienas tiesību aktiem nodrošina, ka to kompetentās iestādes pēc pieprasījuma saņemšanas pieteikuma iesniedzējiem, kas atlasē izraudzīti saskaņā ar II sadaļu un kam atļauts izmantot radiofrekvenču spektru saskaņā ar 7. pantu, piešķir vajadzīgās atļaujas, lai savā teritorijā nodrošinātu mobilo satelītsakaru sistēmu [ZPK] darbību.

[..]

3. Jebkuru valsts atļauju mobilo satelītsakaru sistēmu [ZPK] darbības nodrošināšanai 2 GHz frekvenču joslā piešķir, ja izpildīti šādi kopējie nosacījumi:

a) operatori izmanto piešķirto radiofrekvenču spektru mobilo satelītsakaru sistēmu [ZPK] darbības nodrošināšanai;



- b) [ZPK] ir mobilo satelītsakaru sistēmas neatņemama daļa, un tos kontrolē satelīta resursu un tīkla pārvaldības mehānisms; tie izmanto to pašu pārraides virzienu un tās pašas frekvenču joslu daļas kā ar tiem saistītie satelīta komponenti un nepalielina ar tiem saistītās mobilo satelītsakaru sistēmas radiofrekvenču spektra prasības;
- c) ja pārstāj darboties attiecīgās mobilo satelītsakaru sistēmas satelīta komponents, [ZPK] patstāvīga darbība nepārsniedz 18 mēnešus;
- d) izmantošanas tiesības un atļaujas piešķir laikposmam, kas beidzas ne vēlāk kā termiņš, līdz kuram ir piešķirta atļauja izmantot ar to saistīto mobilo satelītsakaru sistēmu.”

#### *Atlases lēmums*

- 15 Saskaņā ar Komisijas Lēmuma 2009/449/EK (2009. gada 13. maijs) par operatoru atlasi Eiropas sistēmām, kas nodrošina mobilo satelītsakaru pakalpojumus (MSP) (OV 2009, L 149, 65. lpp.; turpmāk tekstā – “atlases lēmums”), 2. pantu:

“Saskaņā ar [MSP] lēmuma [...] II sadaļā paredzētās salīdzinošās atlases procedūras pirmā atlases posma rezultātiem *Inmarsat Ventures Limited* un *Solaris Mobile Limited* ir atbilstīgi pieteikuma iesniedzēji.

Tā kā salīdzinošās atlases procedūras, kas paredzēta [MSP] lēmuma [...] II sadaļā, pirmajā atlases posmā noteikto atbilstīgo pieteikumu iesniedzēju kopējais pieprasītais radiofrekvenču spektra apjoms nepārsniedz pieejamo radiofrekvenču spektra apjomu, kas noteikts [MSP] lēmuma [...] 1. panta 1. punktā, tiek izraudzīti *Inmarsat Ventures Limited* un *Solaris Mobile Limited*.”

- 16 Šī lēmuma 3. pants ir formulēts šādi:

“Frekvences, ko katram no izraudzītajiem pieteikuma iesniedzējiem atļauts izmantot katrā dalībvalstī saskaņā ar [MSP] lēmuma [...] III sadaļu, ir šādas:

- a) *Inmarsat Ventures Limited*: no 1980 līdz 1995 MHz sakariem “Zeme–izplatījums” un no 2170 līdz 2185 MHz sakariem “izplatījums–Zeme”;

[..].”

#### **Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi**

- 17 MSP lēmuma II sadaļā paredzētās atlases procedūras noslēgumā saskaņā ar atlases lēmuma 2. panta otro daļu *Inmarsat* tika izraudzīts kā viens no mobilo satelītsakaru sistēmu operatoriem.
- 18 Šis uzņēmums izstrādāja sistēmu ar nosaukumu “European Aviation Network” (*EAN*), kuras mērķis ir sniegt lidmašīnām, kas lido pāri Savienībai, savienojamības lidojumā pakalpojumus, izmantojot pārraides no satelīta, kuras uztver termināls, kas atrodas lidaparātu fizelāžas augšpusē, un pārraides no Savienības teritorijā izvietotajiem ZPK, kuras uztver termināls, kas atrodas lidaparātu fizelāžas apakšpusē.
- 19 Ar 2014. gada 21. oktobra lēmumu *ARCEP* izsniedza *Inmarsat* atļauju Francijas kontinentālajā teritorijā izmantot atlases lēmuma 3. panta a) punktā paredzētās frekvences. Turklāt ar 2018. gada 22. februāra lēmumu (turpmāk tekstā – “2018. gada 22. februāra lēmums”) minētā iestāde piešķīra *Inmarsat* atļauju ekspluatēt mobilo satelītsakaru sistēmu ZPK.

- 20 *Eutelsat*, kas ir *Inmarsat* konkurente, vērsās iesniedzējtiesā, proti, *Conseil d'État* [Valsts padomē] (Francija) ar prasību atcelt 2018. gada 22. februāra lēmumu, pamatojoties tostarp uz Savienības tiesību neievērošanu.
- 21 Šajā ziņā *Eutelsat* galvenokārt izvirza trīs pamatus. Pirmkārt, tā apgalvo, ka *Inmarsat* paredzētā *EAN* sistēma nav uzskatāma par mobilo satelītsakaru sistēmu, jo tās ZPK neesot tās neatņemama daļa. Otrkārt, ZPK, attiecībā uz kuriem tika izsniegta atļauja saskaņā ar 2018. gada 22. februāra lēmumu, raksturs neesot papildinošs – salīdzinājumā ar šī tikla satelīta komponentu. Treškārt, fakts, ka līdz MSP lēmuma 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punktā paredzētajam datumam *Inmarsat* nebija nodrošinājusi mobilo satelītsakaru pakalpojumus, liedzot izsniegt atļauju mobilo satelītsakaru sistēmu ZPK ekspluatācijai.
- 22 *Viasat Inc.* un *Viasat UK Ltd* (turpmāk tekstā kopā – “*Viasat*”) iestājās lietā *Eutelsat* celtās atcelšanas prasības atbalstam.
- 23 Iesniedzējtiesa vispirms uzskata, ka, lai atbildētu uz šī sprieduma 21. punktā minēto pirmo prasības pamatu, tostarp ir jānosaka juridiskie kritēriji, kas ļauj identificēt “mobilo zemes staciju” MSP lēmuma izpratnē, lai pārbaudītu, vai *EAN* sistēma var tikt uzskatīta par tādu, kas atbilst šiem kritērijiem.
- 24 Tālāk – šī tiesa uzskata, ka, lai atbildētu uz šī sprieduma 21. punktā minēto otro prasības pamatu, ir jānoskaidro mobilo satelītsakaru sistēmas satelīta komponentu un uz zemes izvietotu komponentu attiecīgās lomas saskaņā ar MSP lēmuma 2. panta 2. punktu, kā arī jēdziens “pienācīgā kvalitāte” šī 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē.
- 25 Visbeidzot minētā tiesa uzskata, ka, lai atbildētu uz šī sprieduma 21. punktā minēto trešo prasības pamatu, ir jāprecizē sekas, kas izriet no apstākļa, ka saskaņā ar MSP lēmuma II sadaļu izraudzītais operators, iespējams, nav ievērojis šī lēmuma 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punktā paredzēto gala termiņu, kurā tam būtu jānodrošina konkrētās teritorijas pārklājums ar mobilo satelītsakaru sistēmu, un it īpaši jānosaka, vai šādas neievērošanas gadījumā dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir jāatsaka atļaujas ZPK ekspluatācijai vai tās vismaz var atteikt šādu atļauju piešķiršanu.
- 26 Šajos apstākļos *Conseil d'État* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Kādi juridiskie kritēriji ļauj identificēt mobilo zemes staciju [MSP] lēmuma [...] izpratnē? Vai šis lēmums ir jāsaprot tādējādi, ka ar to ir prasīts, lai mobilā zemes stacija, kas uztur sakarus ar [ZPK], bez atsevišķa aprikojuma arī varētu uzturēt sakarus ar satelītu? Apstiprinošas atbildes gadījumā – kā novērtēt aprikojuma vienotību?
- 2) Vai [MSP lēmuma 2. panta 2. punkta] noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka mobilo satelītsakaru sistēmai ir jābalstās galvenokārt uz satelīta komponentiem, vai arī tie ļauj uzskatīt, ka satelīta komponentu un uz zemes izvietotu komponentu attiecīgajām lomām nav nozīmes, tostarp konfigurācijā, kurā satelīta komponents tiek izmantots tikai tad, ja nav iespējams nodrošināt sakarus ar uz zemes izvietotiem komponentiem? Vai var uzstādīt [ZPK], lai tiktu pārklāta visa [Savienības] teritorija, balstoties uz to, ka izplatījuma stacijas nevar nodrošināt pienācīgu sakaru kvalitāti nevienā vietā [minētā lēmuma 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta] izpratnē?
- 3) Vai gadījumā, ja izrādās, ka operators, kas izraudzīts saskaņā ar [MSP lēmuma] II sadaļu, nav izpildījis [šī lēmuma 7. panta 2. punktā] noteiktās saistības par teritoriālo pārklājumu [minētā lēmuma 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punktā] paredzētajā datumā, dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir jāatsakās piešķirt atļaujas ZPK ekspluatācijai? Noliecdošas atbildes gadījumā – vai tās var atteikties piešķirt šīs atļaujas?”



## Par prejudiciālajiem jautājumiem

### Par otro jautājumu

- 27 Lai atbildētu uz otro jautājumu, kas būtu jāizskata pirmām kārtām, ir jāprecizē, ka nav strīda par to, ka aplūkojamajā gadījumā *Inmarsat* izstrādātā sistēma, kaut arī tai ir viens satelīts, datu pārraides spējas ziņā ir balstīta galvenokārt uz sakariem ar uz zemes izvietotām stacijām, kuras nodrošina visas dalībvalstu Eiropas teritorijas pārklājumu. Tādējādi pamatlietā aplūkotās uz zemes izvietotās stacijas, ko ar 2018. gada 22. februāra lēmumu *Inmarsat* tika atļauts ekspluatēt kā mobilo satelītsakaru sistēmu ZPK, pārklāj visu Francijas kontinentālo teritoriju.
- 28 Turklāt, kā secinājumu 67. punktā ir norādījis ģenerālvokāts, no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka satelīts, kuru *Inmarsat* ieviesusi savā mobilo satelītsakaru sistēmā, ir domāts izmantošanai tikai zonās, ko neaptver šī uzņēmuma ekspluatētās uz zemes izvietotās stacijas, proti, it īpaši virs jūras.
- 29 Tātad ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai MSP lēmuma 2. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka mobilo satelītsakaru sistēmai datu pārraides spējas ziņā galvenokārt ir jābalstās uz šīs sistēmas satelīta komponentu un vai mobilo satelītsakaru sistēmu ZPK var tikt instalēti tā, lai tiktu pārklāta visa Savienības teritorija, pamatojoties uz to, ka šis satelīta komponents nevienā šīs teritorijas vietā neļauj nodrošināt “pienācīgās kvalitātes” sakarus minētās tiesību normas izpratnē.
- 30 Jāatgādina, ka MSP lēmuma 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā “mobilo satelītsakaru sistēmas” ir definētas kā elektroniskie sakaru tīkli un ar tiem saistītās iekārtas, kas var nodrošināt radiosakaru pakalpojumus starp mobilo zemes staciju un vienu vai vairākām izplatījuma stacijām vai starp mobilajām zemes stacijām ar vienas vai vairāku izplatījuma staciju palīdzību, vai starp mobilo zemes staciju un vienu vai vairākiem ZPK, ko izmanto fiksētās vietās. Šajā tiesību normā ir precizēts arī, ka šāda sistēma ietver vismaz vienu izplatījuma staciju.
- 31 Turklāt saskaņā ar minētā lēmuma 2. panta 2. punkta b) apakšpunktu “mobilo satelītsakaru sistēmu ZPK” ir uz zemes izvietotas stacijas, ko izmanto fiksētās vietās, lai uzlabotu mobilo satelītsakaru pakalpojumu pieejamību ģeogrāfiskajās zonās, kuras atrodas sistēmas satelīta vai satelītu uztveršanas zonā, kur nevar nodrošināt pienācīgi kvalitatīvus sakarus ar vienu vai vairākām izplatījuma stacijām.
- 32 Attiecībā uz atļaujām, kas nepieciešamas mobilo satelītsakaru sistēmu ZPK darbības nodrošināšanai, MSP lēmuma 8. panta 1. punktā ir paredzēts, ka dalībvalstu kompetentās iestādes piešķir šīs atļaujas – attiecībā uz to attiecīgajām valsts teritorijām – pieteikuma iesniedzējiem, kas atlasē izraudzīti saskaņā ar šī lēmuma II sadaļu un kam atļauts izmantot radiofrekvenču spektru saskaņā ar minētā lēmuma 7. pantu.
- 33 Saskaņā ar šī paša lēmuma 8. panta 3. punktu uz minētajām atļaujām attiecas kopējie nosacījumi, kas uzskaitīti minētā punkta a)–d) apakšpunktā. Tādējādi tostarp tiek prasīts, lai operatori izmanto piešķirto radiofrekvenču spektru mobilo satelītsakaru sistēmu ZPK darbības nodrošināšanai. Turklāt ZPK ir jābūt mobilo satelītsakaru sistēmas neatņemamai daļai, tie jākontrolē satelīta resursu un tīkla pārvaldības mehānismam, tiem jāizmanto tas pats pārraides virziens un tās pašas frekvenču joslu daļas kā ar tiem saistītajiem satelīta komponentiem un tie nedrīkst palielināt ar tiem saistītās mobilo satelītsakaru sistēmas radiofrekvenču spektra prasības. Papildus tam, ja pārstāj darboties attiecīgās mobilo satelītsakaru sistēmas satelīta komponents, ZPK patstāvīgas darbības ilgums nevar pārsniegt 18 mēnešus.

- 34 Vispirms – no iepriekš atgādinātajām tiesību normām izriet, ka “mobilo satelītsakaru sistēmai” MSP lēmuma izpratnē obligāti ir jāietver vismaz viena izplatījuma stacija, savukārt ZPK izmantošana ir tikai fakultatīva. Turklāt, ja operators vēlas izmantot ZPK, ir jāievēro šī lēmuma 8. panta 3. punktā paredzētie kopējie nosacījumi.
- 35 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka nedz MSP lēmuma 2. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā, nedz tā 8. panta 1. un 3. punktā datu pārraides spējas ziņā nav definēta attiecība starp mobilo satelītsakaru sistēmas satelīta komponentu, no vienas puses, un šīs sistēmas uz zemes izvietotu komponentu, no otras puses.
- 36 It īpaši nekādu secinājumu šajā ziņā nevar izdarīt no apstākļa, kas izteiciena “uz zemes izvietoti papildu komponenti” ir lietots vārds “papildu”, jo, kā ģenerālvokāts ir norādījis secinājumu 77. punktā, šis termins neko neizsaka attiecībā uz abu sastāvdaļu relatīvo nozīmīgumu.
- 37 Līdz ar to nevar secināt, ka mobilo satelītsakaru sistēmai, kurā ietilpst gan viens satelīts, gan ZPK, datu pārraides spējas ziņā galvenokārt būtu jābalstās uz šīs sistēmas satelīta komponentu.
- 38 Tālāk, attiecībā uz ZPK pārklājuma apjomu, vispirms ir jānorāda, ka saskaņā ar MSP lēmuma 8. panta 1. punktu dalībvalstu kompetentās iestādes piešķir atļaujas, kas nepieciešamas mobilo satelītsakaru sistēmu ZPK darbības nodrošināšanai, tikai attiecībā uz to attiecīgajām valsts teritorijām.
- 39 Saskaņā ar minētā lēmuma 8. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzēto nosacījumu, kas ir kopīgs visām dalībvalstu izsniegtajām atļaujām, operatoram ir jāizmanto piešķirtais radiofrekvenču spektrs mobilo satelītsakaru sistēmu ZPK darbības nodrošināšanai. Līdz ar to uz zemes izvietotajām stacijām, ko operators lūdz ļaut izmantot kā ZPK, ir jāatbilst “mobilo satelītsakaru sistēmu ZPK” jēdzienam minētā lēmuma 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē.
- 40 Šajā pēdējā minētajā tiesību normā ir norādītas divas galvenās prasības, lai uz zemes izvietoto staciju varētu kvalificēt kā “mobilo satelītsakaru sistēmu ZPK”. Runājot par atrašanās vietu, šī uz zemes izvietotā stacija ir jāizmanto kādā fiksētā vietā un tai ir jāpārklāj kāda ģeogrāfiskā zona, kas atrodas attiecīgās mobilo satelītsakaru sistēmas satelīta vai satelītu uztveršanas zonā. Turklāt – no funkcionālā skatpunkta – tā ir jāizmanto, lai uzlabotu mobilo satelītsakaru pakalpojumu pieejamību zonās, kurās nevar nodrošināt pienācīgās kvalitātes sakarus ar šīs sistēmas satelīta komponentu.
- 41 No tā izriet – ja šīs prasības ir ievērotas un ja pārējie MSP lēmuma 8. panta 3. punktā paredzētie kopējie nosacījumi ir izpildīti, nedz no šī lēmuma 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta, nedz arī no kāda cita tā noteikuma nevar izsecināt nekādus ierobežojumus attiecībā uz to ZPK skaitu, kas var tikt ekspluatēti, vai to ģeogrāfiskā pārklājuma apjomu.
- 42 Šajā kontekstā runājot par jēdzienu “pienācīgā kvalitāte”, kurš ir lietots minētajā 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā un uz kuru īpaši norādījusi iesniedzējtiesa, Komisija savos rakstveida apsvērumos apgalvo, ka tas ir jāinterpretē saistībā ar attiecīgās mobilo satelītsakaru sistēmas satelīta komponentu. Tādējādi “pienācīgā kvalitāte” esot jāsaprot kā datu pārraides spējas maksimālais līmenis, ko šis komponents varētu nodrošināt parastajā komerciālās izmantošanas situācijā, ideālos sakaru uzturēšanas apstākļos un noteiktā vietā, kur atrodas uz zemes izvietotā stacija.
- 43 Šai interpretācijai, kurai MSP lēmuma 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta formulējumā pamatojums nav atrodams, nevar piekrist.
- 44 Gluži pretēji, ņemot vērā kontekstu, kādā iekļaujas minētais 2. panta 2. punkta b) apakšpunkts, kā arī MSP lēmuma mērķus, ir jāsecina, ka “pienācīgā kvalitāte” šīs tiesību normas izpratnē ir nosakāma pirmām kārtām atkarībā no kvalitātes līmeņa, kāds nepieciešams, lai sniegtu attiecīgās mobilo satelītsakaru sistēmas operatora piedāvāto pakalpojumu.

- 45 Proti, saskaņā ar MSP lēmuma 8. panta 3. punkta b) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar šī lēmuma 18. apsvērumu, ZPK ir mobilo satelītsakaru sistēmas neatņemama daļa. Šajā ziņā šādas sistēmas sniegtie pakalpojumi, kā tas izriet no šī lēmuma 5. apsvērums, ir novatoriska platforma, ar kuras palīdzību iespējams sniegt dažādus telesakaru un apraides/multiraides pakalpojumus visā Eiropā, tādus kā ātrgaitas internets/iekštikla piekļuve vai mobilā multivide. Turklāt no minētā lēmuma 1. un 5. apsvērums izriet, ka tā mērķis ir veicināt inovācijas, kā arī patērētāju intereses.
- 46 Taču šādu – inovatīvu un kvalitatīvu – pakalpojumu sniegšanai ir nepieciešama arvien lielāka pārraides spēja. Turklāt risinājums, saskaņā ar kuru mobilo satelītsakaru sistēmas operators apmierinātu pārraides spējas pieprasījumus un līdz ar to nodrošinātu augstāku kvalitāti, pastiprinot tikai savas sistēmas satelīta komponentu, nešķiet nedz tehniski iespējams, nedz komerciāli realizējams, jo šim operatoram pieejamais radiofrekvenču spektra apjoms ir ierobežots un saskaņā ar MSP lēmuma 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu nav lielāks par 15 MHz sakariem “zeme–izplatījums” un 15 MHz sakariem “izplatījums–zeme”.
- 47 Šajos apstākļos uz zemes izvietotu staciju, kurām, ņemot vērā tām raksturīgās tehniskās īpašības, ir lielāka veikspēja pārraides spējas ziņā, plašāka izmantošana var būt labāk piemērota, lai apmierinātu šīs vajadzības, un turklāt tā ļauj efektīvāk izmantot radiofrekvences – kas ir MSP lēmuma 4. apsvērumā uzsvērtais mērķis.
- 48 Šajā ziņā vēl ir jānorāda, ka tehnoloģiju neitralitātes princips, kas būtu jāņem vērā šajā jomā, prasa, lai attiecīgo tiesību normu interpretācija neierobežotu inovāciju un tehnikas progresu.
- 49 Turklāt MSP lēmuma 18. apsvērums formulējums nav pretrunā šādai interpretācijai, jo tajā, minot, ka ZPK parasti izmanto, lai uzlabotu ar satelītu palīdzību piedāvātos pakalpojumus zonās, kurās var būt neiespējami saglabāt nepārtrauktu redzamības līniju ar satelītu, jo horizontu aizsedz ēkas vai reljefs, ir tikai norādīts uz noteiktu iespējamu ZPK izmantošanas veidu, taču neizslēdzot citus veidus.
- 50 Tomēr jāpiebilst, ka saskaņā ar MSP lēmuma 1. panta 1. punktu tā mērķis, kurš arī uzsvērts šī lēmuma 5. un 19. apsvērumā, ir veicināt konkurētspējīga mobilo satelītsakaru pakalpojumu iekšējā tirgus attīstību. Ņemot vērā šo mērķi, šādas mobilo satelītsakaru sistēmas operatoram piešķirto ZPK ekspluatācijas tiesību dēļ nevajadzētu rasties konkurences izkropļojumiem attiecīgajā tirgū.
- 51 Līdz ar to valsts kompetentajai iestādei, kas vienīgā ir tiesīga piešķirt mobilo satelītsakaru sistēmu ZPK darbības nodrošināšanai vajadzīgās atļaujas, ir jāpārbauda, cik lielā mērā ZPK ekspluatācija, attiecībā uz kuru ir pieprasīta atļauja, var izraisīt konkurences izkropļojumu, un jāpiesaista minētajām atļaujām atbilstošie ierobežojumi un pienākumi, kas nepieciešami, lai netiktu izkropļota konkurence, vai pat attiecīgā gadījumā jāatsaka atļauja.
- 52 No tā izriet, ka dalībvalsts kompetentā iestāde ir tiesīga atļaut ekspluatēt mobilo satelītsakaru sistēmu ZPK tā, lai tiktu pārklāta visa šīs dalībvalsts teritorija, pamatojoties uz to, ka nevienā šīs teritorijas vietā attiecīgās mobilo satelītsakaru sistēmas satelīta komponents neļauj nodrošināt “pienācīgās kvalitātes” sakarus MSP lēmuma 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē, to saprotot kā kvalitātes līmeni, kas nepieciešams, lai sniegtu šīs sistēmas operatora piedāvāto pakalpojumu, ar nosacījumu, ka netiek izkropļota konkurence.
- 53 Visbeidzot, šai iestādei ir arī jāpārbauda, vai tiks ievērots minētā lēmuma 8. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzētais kopējais nosacījums, saskaņā ar kuru gadījumā, ja pārstāj darboties šīs sistēmas satelīta komponents, jebkāda ZPK patstāvīga darbība ir ierobežota un nedrīkst pārsniegt astoņpadsmit mēnešus.
- 54 Proti, kā ģenerālvokāts ir norādījis secinājumu 72. punktā, no šīs tiesību normas, lasot to kopsakarā ar MSP lēmuma 2. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu, izriet, ka mobilo satelītsakaru sistēmai ne tikai ir jāietver satelīta komponents, bet šim komponentam ir jābūt arī faktiski izmantotam.

- 55 No tā izriet, ka mobilo satelītsakaru sistēmas satelīta komponentam praksē ir jādarbojas kopā ar ZPK un ka tā loma patiesībā nevar būt tikai nodrošināt, ka formāli tiek izpildīti MSP lēmumā paredzētie nosacījumi.
- 56 Līdz ar to valsts kompetentajai iestādei ir jāpārbauda, vai attiecīgās mobilo satelītsakaru sistēmas satelīta komponentam piemīt reāla un konkrēta lietderība tādā ziņā, ka šādam komponentam ir jābūt nepieciešamam minētās sistēmas darbībai, izņemot, kā tas ir precizēts šī sprieduma 33. punktā, ZPK patstāvīgu darbību gadījumā, kad satelīta komponents pārstāj darboties, šīs darbības ilgumam nepārsniedzot astoņpadsmit mēnešus.
- 57 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka MSP lēmuma 2. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts, lasot tos kopsakarā ar šī lēmuma 8. panta 1. un 3. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka mobilo satelītsakaru sistēmai datu pārraides spējas ziņā nav jābalstās galvenokārt uz šīs sistēmas satelīta komponentu un ka mobilo satelītsakaru sistēmu ZPK var tikt instalēti tā, lai tiktu pārklāta visa Savienības teritorija, pamatojoties uz to, ka šis satelīta komponents nevienā šīs teritorijas vietā neļauj nodrošināt “pienācīgās kvalitātes” sakarus minētā lēmuma 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē, to saprotot kā kvalitātes līmeni, kas nepieciešams, lai sniegtu šīs sistēmas operatora piedāvāto pakalpojumu, ar nosacījumu, kas netiek izkropļota konkurence un ka minētajam satelīta komponentam piemīt reāla un konkrēta lietderība tādā ziņā, ka šādam komponentam ir jābūt nepieciešamam mobilo satelītsakaru sistēmas darbībai, izņemot ZPK patstāvīgu darbību gadījumā, kad satelīta komponents pārstāj darboties, šīs darbības ilgumam nepārsniedzot astoņpadsmit mēnešus.

### ***Par pirmo jautājumu***

- 58 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai jēdziens “mobilā zemes stacija” MSP lēmuma 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai šāda stacija ietilptu šajā jēdzienā, ir nepieciešams, lai tā bez atsevišķa aprikojuma varētu uzturēt sakarus gan ar ZPK, gan ar satelītu.
- 59 Iesākumā jāatgādina, ka aplūkojamajā gadījumā *Inmarsat* izstrādātajā sistēmā lidaparātos, kas ir aprīkoti ar šo sistēmu, ir viens uztveršanas termināls, kurš atrodas fizelāžas augšpusē, kā arī viens uztveršanas termināls, kas atrodas fizelāžas apakšpusē. Pirmais termināls uztver sakaru signālus no satelīta, savukārt otrais uztver sakaru signālus no ZPK. Turklāt no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka abus terminālus sasaista sakaru pārvaldītājs.
- 60 Šajā ziņā *Eutelsat* un *Viasat* būtībā apgalvo, pirmkārt, ka uztveršanas termināls, kas atrodas fizelāžas apakšpusē, nevar tikt uzskatīts par “mobilā zemes staciju” MSP lēmuma 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē, jo šis uztveršanas termināls nevar uzturēt sakarus ar satelītu. Otrkārt, šīs lietas dalībnieces uzskata, ka nav iespējams uzskatīt, ka abi termināli un sakaru pārvaldītājs, tos aplūkojot kopumā, veido šādu staciju.
- 61 Jānorāda, ka, lai gan MSP lēmumā nav sniegti precizējumi par jēdziena “mobilā zemes stacija” saturu šī lēmuma 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē, šāda jēdziena definīcija ir sniegta Radionoteikumos.
- 62 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību normu teksti, cik vien iespējams, ir jāinterpretē starptautisko tiesību gaismā (spriedums, 2014. gada 4. septembris, *Zeman*, C-543/12, EU:C:2014:2143, 58. punkts un tajā minētā judikatūra). Tas tā it īpaši ir tad, ja šādā tekstā ir lietoti specifiski jēdzieni, kuri izmantoti kādā starptautiskā nolīgumā, kas noslēgts tādas starptautiskas organizācijas paspārnē kā *ITU*, kuras sastāvā ir visas Savienības dalībvalstis un kurā pati Savienība ir “sektora dalībniece”.

- 63 Līdz ar to, interpretējot jēdzienu “mobilā zemes stacija” MSP lēmuma 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē, būtu jāņem vērā Radionoteikumos sniegtā definīcija.
- 64 Saskaņā ar Radionoteikumu 1. panta 1.68. punkta formulējumu “mobilā zemes stacija” ir mobilā satelītu dienesta zemes stacija, kas paredzēta izmantošanai kustībā vai nenoteiktās apstāšanās vietās. Šajā ziņā izteicieni “stacija”, “zemes stacija” un “mobilais satelītu dienests” paši ir definēti attiecīgi šī 1. panta 1.61., 1.63. un 1.25. punktā.
- 65 No šo noteikumu kopuma izriet, ka mobilo zemes staciju Radionoteikumu izpratnē raksturo četri dažādi elementi – struktūras, atrašanās vietas, mobilitātes un funkcijas ziņā.
- 66 Pirmkārt, runājot par tās struktūru, šāda stacija sastāv no viena vai vairākiem raidītājiem vai uztvērējiem vai raidītāju un uztvērēju kopuma, tostarp palīgierīcēm.
- 67 Otrkārt, runājot par tās atrašanās vietu, mobilā zemes stacija atrodas vai nu uz Zemes virsmas, vai arī Zemes atmosfēras galvenajā daļā.
- 68 Treškārt, saistībā ar mobilitātes aspektu šāda stacija ir paredzēta izmantošanai kustībā vai nenoteiktās apstāšanās vietās.
- 69 Ceturtkārt, attiecībā uz mobilās zemes stacijas funkcionālo aspektu ir jānorāda, ka saistībā ar noteiktu veidu radiosakaru pakalpojumu sniegšanu tā ir paredzēta, lai nodrošinātu iespēju uzturēt sakarus starp izplatījuma stacijām vai lai uzturētu sakarus ar vienu vai vairākām izplatījuma stacijām vai ar citām tā paša veida stacijām – ar viena vai vairāku izplatījuma staciju palīdzību.
- 70 Runājot par šo funkcionālo aspektu, kā ģenerālvokāts ir norādījis secinājumu 46. punktā, atšķirībā no Radionoteikumiem MSP lēmuma 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā attiecībā uz šajā tiesību normā minētajiem radiosakaru pakalpojumiem nav minēti sakari starp izplatījuma stacijām, savukārt tajā ir paredzēti sakari starp mobilo zemes staciju un vienu vai vairākiem ZPK. Turklāt minētajā tiesību normā ir paredzēts, ka mobilo satelītsakaru sistēma ietver vismaz vienu izplatījuma staciju.
- 71 Līdz ar to ir jāsecina, ka “mobilā zemes stacija” MSP lēmuma 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē ir stacija, proti, viens vai vairāki raidītāji vai uztvērēji vai raidītāju un uztvērēju kopums, ieskaitot palīgierīces, kura atrodas vai nu uz Zemes virsmas, vai arī Zemes atmosfēras galvenajā daļā, kura ir paredzēta izmantošanai kustībā vai nenoteiktās apstāšanās vietās, kurai ir jābūt spējīgai uzturēt sakarus ar vienu vai vairākām izplatījuma stacijām vai ar citām tā paša veida stacijām – ar viena vai vairāku izplatījuma staciju palīdzību – un kura var būt spējīga uzturēt sakarus ar vienu vai vairākiem ZPK.
- 72 Attiecībā uz tādu konfigurāciju kā pamatlietā aplūkotā ir jākonstatē, ka šīm prasībām atbilst kopums, ko veido divi atsevišķi ar sakaru pārvaldītāja palīdzību sasaistīti uztveršanas termināli, no kuriem pirmais atrodas lidaparāta fizelāžas augšpusē un nodrošina sakarus ar izplatījuma staciju, savukārt otrs atrodas šīs fizelāžas apakšpusē un uztur sakarus ar ZPK.
- 73 Savukārt, kā secinājumu 57. punktā būtībā ir norādījis ģenerālvokāts, šajā ziņā nav nozīmes apstāklim, ka individuālie elementi neveido vienu fiziski nenodalāmu kopumu.
- 74 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka jēdziens “mobilā zemes stacija” MSP lēmuma 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai šāda stacija ietilptu šajā jēdzienā, šī tiesību norma neprasa, lai šāda stacija bez atsevišķa aprikojuma varētu uzturēt sakarus gan ar ZPK, gan ar satelītu.



### Par trešo jautājumu

- 75 Ar trešo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai MSP lēmuma 8. panta 1. punkts, lasot to kopā ar šī lēmuma 7. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja tiek konstatēts, ka saskaņā ar minētā lēmuma II sadaļu izraudzītais operators, kam ir atļauts izmantot radiofrekvenču spektru saskaņā ar šī paša lēmuma 7. pantu, nav nodrošinājis mobilo satelītsakaru pakalpojumus, izmantojot mobilo satelītsakaru sistēmu, līdz MSP lēmuma 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punktā noteiktajam termiņam, dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir jāatsakās vai vismaz tās var atteikties piešķirt šim operatoram atļaujas, kas vajadzīgas mobilo satelītsakaru sistēmu ZPK darbības nodrošināšanai, pamatojoties uz to, ka šis operators nav ievērojis saistības, kuras tas uzņēmis savā pieteikumā.
- 76 Tā kā 2020. gada 5. marta spriedumā *Viasat UK un Viasat (C-100/19, EU:C:2020:174)* Tiesai jau ir nācies izskatīt identisku jautājumu, Tiesas sniegtā atbilde uz šo jautājumu, kāda tā ir ietverta minētā sprieduma rezolutīvajā daļā, ir pilnībā attiecināma uz šo prejudiciālo jautājumu.
- 77 Šajos apstākļos uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka MSP lēmuma 8. panta 1. punkts, lasot to kopsakarā ar šī lēmuma 7. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja tiek konstatēts, ka saskaņā ar minētā lēmuma II sadaļu izraudzītais operators, kam ir atļauts izmantot radiofrekvenču spektru saskaņā ar šī paša lēmuma 7. pantu, nav nodrošinājis mobilo satelītsakaru pakalpojumus, izmantojot mobilo satelītsakaru sistēmu, līdz MSP lēmuma 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punktā noteiktajam termiņam, dalībvalstu kompetentās iestādes nevar atteikties piešķirt šim operatoram atļaujas, kas vajadzīgas mobilo satelītsakaru sistēmu ZPK darbības nodrošināšanai, pamatojoties uz to, ka šis operators nav ievērojis saistības, kuras tas uzņēmis savā pieteikumā.

### Par tiesāšanās izdevumiem

- 78 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmuma Nr. 626/2008/EK (2008. gada 30. jūnijs) par sistēmu atlasī mobilo satelītsakaru pakalpojumu (MSP) nodrošināšanai un atļauju piešķiršanu šīm sistēmām 2. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts, lasot tos kopsakarā ar šī lēmuma 8. panta 1. un 3. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka mobilo satelītsakaru sistēmai datu pārraides spējas ziņā nav jābalstās galvenokārt uz šīs sistēmas satelīta komponentu un ka mobilo satelītsakaru sistēmu uz zemes izvietoti papildu komponenti var tikt instalēti tā, lai tiktu pārklāta visa Eiropas Savienības teritorija, pamatojoties uz to, ka šis satelīta komponents nevienā šīs teritorijas vietā neļauj nodrošināt “pienācīgās kvalitātes” sakarus minētā lēmuma 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē, to saprotot kā kvalitātes līmeni, kas nepieciešams, lai sniegtu šīs sistēmas operatora piedāvāto pakalpojumu, ar nosacījumu, ka netiek izkropļota konkurence un ka minētajam satelīta komponentam piemīt reāla un konkrēta lietderība tādā ziņā, ka šādam komponentam ir jābūt nepieciešamam mobilo satelītsakaru sistēmas darbībai, izņemot uz zemes izvietotu papildu komponentu patstāvīgu darbību gadījumā, kad satelīta komponents pārstāj darboties, šīs darbības ilgumam nepārsniedzot astoņpadsmit mēnešus.
- 2) Jēdziens “mobilā zemes stacija” Lēmuma Nr. 626/2008 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai šāda stacija ietilptu šajā jēdzienā, šī tiesību norma neprasa, lai šī stacija bez atsevišķa aprīkojuma varētu uzturēt sakarus gan ar uz zemes izvietotu papildu komponentu, gan ar satelītu.



- 3) Lēmuma Nr. 626/2008 8. panta 1. punkts, lasot to kopsakarā ar šī lēmuma 7. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja tiek konstatēts, ka saskaņā ar minētā lēmuma II sadaļu izraudzītais operators, kam ir atļauts izmantot radiofrekvenču spektru saskaņā ar šī paša lēmuma 7. pantu, nav nodrošinājis mobilo satelītsakaru pakalpojumus, izmantojot mobilo satelītsakaru sistēmu, līdz Lēmuma Nr. 626/2008 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punktā noteiktajam termiņam, dalībvalstu kompetentās iestādes nevar atteikties piešķirt šim operatoram atļaujas, kas vajadzīgas mobilo satelītsakaru sistēmu uz zemes izvietotu papildu komponentu darbības nodrošināšanai, pamatojoties uz to, ka šis operators nav ievērojis saistības, kuras tas uzņēmis savā pieteikumā.

[Paraksti]